

(Давоми. Бошланиши биринчи ва иккинчи бетларда)

19. Судларга тушунтирилсинги, ЖПК 467-моддаси мазмунига кўра, суд хукмнинг тавсиф кисмида ушбу ишда муҳокама қилингатган шахс (шахслар)нинг жиноятдаги иштирокини кўрсатишга ҳақли эмас. Бундай ҳолларда хукмда судланувчи томонидан жиноят бошқа шахс (шахслар) иштирокида, унинг исми, фамилияси ва шахсиға оид бошқа маълумотлар кўрсатилмасдан, содир этилганлиги қайд қилиб ўтилиши мумкин.

Бу хилдаги хатога йўл қўйилганда, бундан кейин бундай жиноят қатнашисига нисбатан ишни кўраётган суд хукм чиқаришида, биринчи хукмни айбордликни тасдиқловчи далил сифатида келтиришга ҳақли эмас.

20. ЖПК 467-моддасига мувофик, agar жиноят олдиндан тил биритирсанда ҳолда бир гурӯш шахслар томонидан ёки ушонган гуруҳ томонидан содир этилган бўла, айлов хукмнинг тавсиф кисмида ҳар бир жиноят иштирокчиси томонидан айнан қандай жиноий ҳаракатлар содир этилганлиги аниқ кўрсатилиши лозим.

Шу билан бирга, суд хукмидан ҳар бир судланувчининг бир хилдаги ҳаракатлари қайта тақорламаслиги, аммо уларнинг умумий ҳаракатлари қайд этишда ҳар бирининг роли конкретлаштирилган ҳолда баён қилиниши лозим.

21. Айлов хукмнинг тавсиф кисмида, судланувчининг эълон қилинган айловга муносабати ёритилиши, ўзини химоя қилиш учун келтирган вожалирга баҳо берилиши керак. Шу билан бирга, хукмда судланувчининг айбинон ишботлашга, жиноятнинг квалификациясига ёки жазо тайинлашга алоқадор бўлган кўрсатувларигина акс этирилиши лозим.

Судланувчи томонидан ўзининг суриштирув дастлабки терговда берган кўрсатувларини ўзгартирган тақдирда суд унинг баъзи бошқа кўрсатмаларини бағасиғи текшириши ва уларга ишбўйича тўпланган бошқа далиллар йиғиндиси билан биргаликда баҳо берилиши лозим.

22. Айбинон ишботлаш ЖПКнинг 86-моддасига мувофик, суринтирувчи, тағаревчи, прокурорчига, судга юклайнганилиги сабабли, судланувчининг кўрсатувдан бош таршиши унинг айбинон ишбот қилинганини белгиламайди ва унга нисбатан жазо турнини макдурини белгилашга ўзиганини мумкин эмас.

Шу сабабли, айланувчининг дастлабки терговда ва судда берган кўрсатмаларини ўзгартириши ёки судда берган кўрсатувларини нотуғи деб хисобланниши шахсни салбий томондан тавсифлаш ҳолати деб хисобга олиниши мумкин эмас.

23. Иш бўйича айлов хукми чиқарилаётганда, ушбу иш бўйича чиқарилган биринчи хукм тайинланган жазо енгиллиги ёки оғирроқ жиноят тўғрисидаги конуни кўллаш зарурлиги сабабли бекор қилинган бўлса, суд ЖПКнинг 414-моддасига биноан хукмнинг тавсиф кисмида судланувчининг айловларига тағияниши керак.

24. Жиноятни жиноятни конунинг уёки бу маддаси, унинг кисми ёки банди билан тавсифлаш бўйича суднинг асослантирилган холосаси айлов хукмнинг тавсиф кисмининг мумхим белгиси хисобланади. Бунда судланувчининг ҳаракатлари нима учун айнан шу мадда, кисм, банди билан тавсифланётганлиги аниқ кўрсатилиши керак. Суд судланувчини баҳолочви категорияларга тегиши (масалан, жиддий зиён, оғир оқибатлар ва ҳ.к.) белгиларга қараб айбор деб топишда, ушбу белгининг жиноий қилимшида мавжудлиги ҳолатларни келтириши шарт.

ЖПКнинг 467-моддасига биноан суд айловни ўзгартирилиши суд томонидан хукмнинг тавсиф кисмида асослантирилган бўлиши керак.

ЖПК 415-моддасига биноан суд айловни ўзгартиришга ва судланувчининг ҳаракатини қонунинг бошқа маддасига ёки конун маддасининг бошқа кисми, бандига қайта тавсифлашга, шунингдек, жиноятнинг айрим эпизодларини, агар судланувчи қонунинг янги маддаси билан тавсифланётган ҳаракатлари унинг айбига кирган бўлиб,

